

מסכת זבים

פרק ד משנה ג

הקייש על החקלה, על הגגר, על המגעל, על המשות, ועל החקלה, ועל אילו שכחו רע, ועל סוכה שכחה רע, על אילו יפה, על סלם מצרי בזמן שאינו קביע במסמר, על הכבש, על הקורה ועל החקלה בזמן שאינן עשוין בטית, טמאין. על השדה, על הפתעה ועל המגקל, טמאין. רבנן נחמתה ורבנן שמעון

מתקרין באלו: